

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TARSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.

A SZABADELVŰ PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA:
Rózsater, Kardos-ház, 16. sz. alatt.
Ide intézendő a lap szellemi részét illető minden közlemény. Kéziratok s levelek vissza nem adandók. Bérmentetlen levelek csak ismert kezektől fogadhatók el.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:
Egész évre 10 ft. — Félévre 5 ft. — Negyedévre 2 ft 50 kr. — Egy hónapra 1 ft.
HIRDETÉSI DÍJ:
Ott hasznos postaihoz egyeztetésért 5 kr. — Bélyegdíj minden hirdetésért külön 30 kr. — Nyitlér 4 hasznos postaihoz 20 kr.

KIADÓ-HIVATAL:
Kutasi Imre könyvnyomdája, Főpiacz, Sz. Nagy Karoly-ház.
Ide küldendő a lap anyagi részét illető minden közlemény ugyanint az előfizetési pénzek, a kiadás körüli panaszok és ahírdetőnyek.

Ismét a vészharang.

(Négy cikk.)

Budapest, április 15.

Hát ez a történelmi sötét kép jut eszünkbe akkor, mikor egyre halljuk az ellenzéki lapok sirály hangját s kongását a félre vert harangoknak; de hogy egyetértésre, összetartásra szólítanak az osztrák-magyar monarchia lakóit, azt nem halljuk, de igenis halljuk, a mint a monarchia innesszó államát a tulsó ellen igaztják, a mint a szélsőbal felakarja bontani a köztünk létező kapcsolatot, megzavarni az egyetértést, semmivé tenni az erőket a vész közzeledésének idejében, a kitörő vihar küszöbénél.

Mert hát mit imak azok az ellenzéki lapok, melyek zavart akarnak csinálni, kormányt akarnak bukztatni, szövetséget akarnak felbontani?

Hogy mit irt a »Függetlenség«? megirtam; hogy mit irt az »Egyetértés«? — azt is megirtam; és most megírom, hogy mit irt a »Pesti Napló«. — És olvassa el a magyar ember ennek a három lapnak a jóindulatát a nélkül, hogy meg ne dobbanjon az ő szíve; olvassa el, hogy fel ne ébredjen keblében az aggodalom a haza, a fenyegetett haza sorsa és saját, ugy családjának jövője felett; olvassa el a nélkül, hogy felébredne lelkiismeretében eme kérdés: A pártoskodásnak van-e hát most ideje? Nem az összetartásnak van-e most itt az ideje? Nem a haza megvédése legyen-e közös gondunk a pártoskodás helyett?

És éppen hogy senki ne gondolja, mintha az ijesztő híreket mi terjeszténők, ám olvassák el eddig irt összes cikkeinket, nem oda hatottunk-e valamennyiben, hogy a rémhíreket ellensúlyozzuk, a lakosság ijesztettségét rosszalljuk s a kedélyeket csillapítsuk? Bir-e valaki felmutatni tőlünk csak egyetlen egy sort is, mely a helyzetnek sötét színekkel való festése által igyekezett hatni? Amde nem sorokat, cikkeket lehet felmutatni, melyeket azok ellen irtunk, kik a lakosságot rémhírekkel ijeszt-

gették. Ne fogja hát ránk senki, hogy a mi tollunkból került ki a nemzet megdöbentésére szánt jóindulat, mert mi folyton eme jóindulatok ellen működünk, amde ha a jóindulat nem szűnik, ha az ellenzéki lapok most is feladatuknak tartják a hírek terjesztését, — hát mi ismét feladatunknak tartjuk a hazafias ellenőrködés ama szerepét, megkérdézi az ellenzéki lapoktól: hogy hát mit akartok? Miért terjesztitek e híreket? Zarándokok akartok lenni avagy micsodák? Mert az ily hírek terjesztése és a pártoskodás tüzeinek szítása a hazafisággal nem egyeztethető össze! Az ily hírek szítása s a haza védelmére szánt intézkedések megtagadása nem egyeztethető össze.

És pedi a »Pesti Napló«, hogy saját szemével és saját füleivel meggyőződhessek, levelezőt küldött Montenegróba, és az a levelező írja Montenegróból, a mit ott látott és tapasztalt, hogy az összes szláv-ság háborúra készül ellenünk. A levelező egy montenegrói államférfival is beszélt, kinek szavait idézi is. Álljanak itta »Pesti Napló« sorai:

— »Hová helyezte ön Montenegró természetes határait?« kérdem a kormányférfiutól.

— »Nezze meg ön a térképet, — válaszolt a montenegrói diplomata. Odaadtak nekünk délen Podgoricát s a Zeta síkot; de a határigazító bizottság elvette tőlünk az ezen síkot domináló hegyeket s meghagyta az albanok kezében. Kihasítottak a Skutari tó felé, másik felét a Bojanával Albániához csatolták. Hát van-e ebben józan ész? A szegény Montenegrót védtelenül ott hagyni a vad (!) albanok támadásainak. Hiszen mi del felé sokkal védtelenebbül állunk, mint 1878 előtt. Vagy csak tele képzelhető-e más védelmi vonala s más természetes határa Montenegrónak, mint a Narenta? Ausztria-Magyarország csak saját vesztere tözött el bennünket a Narenta balpartjáról; mert önkönek e tartományrészből semmi anyagi, semmi erkölcsi hasznunk nincs; penzüket, vérüket áldozzák a monarchiához sennikép nem illő vidékért; mert ez montenegrói akart maradni minden áron s akaratának a mostani lázadással határozott kifejezést adott.

— »Hát a Bokkát s a dalmát tengpart végző deli részt nem számítják önök Montenegró természetes határaihoz? Ebből sincs sok haszna Ausztria-Magyarországnak.«

Ezzel vezettem én tovább beszélgetésünk fonalát.

— »Eggedje meg, hogy teljes nyíltsággal szólhassak ön mint magyar ember előtt, választott a montenegrói kormányférfi. A szónegre hozott kérdésnek két része van. Egyik a legközelebbi jövőben vár megoldásra; a másik lebonyolítása tavolabbi idők feladatát képezi. A Balkan északi részén ellenállhatatlan logikai következményképen előállt a szerb nemzeti kérdés. Ami csak szerb a Száván innen van, az előbbutóbb egy birodalomra fog egyesülni. A nemzetiségi eszme mindenütt diadalt arat Európában; nem előre látó politikus, ki azt hiszi, hogy az egy tömegben természetesen földrajzi határok közt lakó szerb nemzet örökre háromféle uralom alatt fog élni. Egy nyelv, egy politika, egy szív, egy lélek: a Száván innen ez az egész szerb terület. A Száva oly természetes határt képez Magyarországnak, melyet a szerbek a Száván innen soha át nem léptek s jövőben sem fenyegethetnek. De a Száván innen a szerb nemzetnek előbb-utóbb egyesülnie kell. Belgrád és Czetinje közt az fog uralkodni, a melyik jobban tud uralkodni. De ez a messze jövő kérdése. Jelenleg az a feladat vár megoldásra, hogy Montenegró északra természetes határait visszanyerje és Szerbia megkapja Boszniából mindazt, ami szerb.«

— »De hiszen Szerbia nem mutat ma hajlamot a tovább terjeszkedésre. — megjegyeztem én. S a Pirocsanacz-kormányban nem lel támogatást Montenegró terjeszkedési vágya.«

A montenegrói kormányférfi nem folytatta el kaczagását e naiv megjegyzésem fölött, s így válaszolt: — »Megvagyok győződve, hogy ön csak tréfából tette ezen észrevételet. Ki lehetne egészséges észszel azt, hogy Szerbia nem fogja megragadni a legelső kínálkozó alkalmat arra, hogy a drináti át lépje? A szerb-montenegrói szövetség megvan s a jövő háboruban ép ugy fog működni, mint a lefolyt küzdelem alatt. Szerbia most csöndös, sőt Montenegró sem mozog. (?) 700 emberünk ott él a határon, hogy a kordont fentartsa. (?) Eszünkben sincs mozgósítási. De azért a két ország mai magatartása mellett egy pillanatra sem mondott le nemzeti hivatásáról. Közel van már az európai háború, közelebb, mint a magyarok gondolnák! S e háboruban a szerb nemzeti kérdés első feladata meg fog oldatni!« — mondá méltóságos nyugalommal a montenegrói diplomata. »Montenegró és Szerbia a háboruban azon hatalmakkal lesznek hü-

és nem csekély értékű szövetségesei a kik a szerb nemzeti misszió teljesítését támogatni fogják. A Száván innen minden szerb fegyverben fog állani s ehatalom ellen a ligha nem lesz kevés 300.000 katoná ezen vidéken.«

— »S mit gondol ön, — kérdeztem végül a montenegróitól, — ki lenne-e kerülhető, hogy a jövő nagy háboruban Montenegró és Szerbia ne foglaljon ellenséges állást Ausztria-Magyarországgal szemben?«

— »Ma még valószínűleg elhárítható ezen veszély! válaszolt a diplomata; de csak egy feltétel alatt, ha Ausztria-Magyarország teljes biztosítékot nyújt a két országnak arra nézve, hogy Bosznia egy része és Hercegovina, — Szerbia és Montenegró uralma alá száll a háború közben vagy a háború után. Ha Ausztria Magyarországtól e biztosítékot meg nem nyerjük, megverhetjük más és pedig több nagyhatalomtól. S nemzeti jogainkért harcolni fogunk az utolsó csöpp vérig.«

— »Isten önnel — bucsuztam el a montenegrói kormányférfiutól. Az erősebb győzni fog.«

— **A harmadik (budapesti) csendőrpáncsnokság** felállítására iránt folyamatban levő intézkedések, a megyékkel folytatott tárgyalások rendén — mint értesülünk — már azon pontig haladtak, hogy az orsállomások az ezen körülbé tartozó megyékben legnagyobb részben kijelöltettek és az ezen orsállomásokon elhelyezendő csendőrlégénység létszáma megállapított. A csendőrség felállítása ügyének előhaladását annál nagyobb örömmel regisztráljuk, mivel azon vidékekről, hol a csendőrség tényleges szolgálata már életbe lépett, napról napra sürbben érkeznek a tudósítások, melyek a közbiztonsági állapotok nagymérvű javulásáról tesznek bizonyosságot.

A magyar delegáció.

Bécs, április 16.

A magyar delegáció tegnap delután öt órakor tartotta az első ülést. Elnök: Haynald Lajos libornok-érsek. Jegyzők: Baross és Hegedűs. A közös kormány részéről jelen voltak: Kálnoky gróf külügyér, Bylandt-Rheidt gróf hadügyér; Szilágyi József pénzügyminiszter; Poock altengernagy, Kállay osztályfőnök; Mérey és Szent-Györgyi udvari tanácsosok; Gaál korvetteparancsnok és Pápay őrnagy; a magyar kormány részéről Orczy Béla és Szapáry gróf.

Elnök a következő beszéddel nyitja meg

— S te sem kételked többé a Gordon halálán?

— Egy percig sem. Barátod Gordon Kirkendrightből, a szép hajnalcsillagon akart visszatazani. — felelt Carr és elbeszélé részletesen a mit e dologban Gortontól hallott.

Aztan nagy csend következett. A gróf mely gondolatokba merült mely alatt barátja parszor lopva reá tekintett.

— Legy nyugodt Hartledon — kezdé ismét Carr. — Azt hiszem, hogy elég elővigyázó vagyok, de azért most mégis teljesen hiszem Gordon halálát.

— En azt már evek előtt hittem, — felelt a gróf.

— Mi nyugtalaníthat tehát teged akkor?

— Hogyan kérdezheted azt Carr? — Mi nyom engem éjjel nappal és mi fog engem felemészteni idő előtt? A felfedezéstől megmenekedtem, azonban mihiely gyermekeimet, különösen ha Eduárdot látom, azt hiszem, hogy más talán már régen elvesztette volna miattok észét. Sohasem hagyhat el engem a gond, míg e fiú el. Meglátogatom az atyák...

— Jó-jó — mondá Carr hevesen. — Ez eset mégis csak könnyűbb ahhoz képest, a melyben azelőtt voltunk.

— Könnyű nekem, de nehéz neki.

Carr hétéltig maradt köztük, s akkor visszatért Londonba munkájához.

Megint eltelt néhány hónap.

A következő telen azonban oly esemény adta magát elő, melyet csak azért is előadunk, mivel ugy sem történt a közbeeső időszakban valami nevezetes.

Pike, ki még mindig háborítlanul bírta fészereit, el kezdett betegeskedni. Egy csúszos lázroham, mely őt majdnem az egész nyáron kinozta, alig hagyott meg belőle többet, mint egy csontvázt. S daczára Hillary rendelkezéinek, még sem akarta Pike nedves fekvését a fészereben feladni, mint egy árnyék támo-

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

Elster balgasága.

Angol regény.

Irtá: Mrs. Wood Henry.

Fordította: T. M. ne.

HARMADIK KÖTET.

VI. FEJEZET.

A visszatérés.

(Folytatás.)

E nagyrabecslült hölgy nem lakott ugyan egész évben nálok, csak három igen hosszú látogatásra méltatta őket. Ő elvett tőkelve jogait fel nem adni, ha ugyan birt valaha azaz; oly ravasz volt, hogy Anna iránt mindig a legnagyobb engedékenységet tapasztotta, azonban mind e mellett titkon nagy befolyást gyakorolt a gyermekek kedélyére és viselkedésére, és Anna sohasem tudta őt tétlen kapni, és színt oly kevéssé ellenőrizte. Miheyy az öreg megérkezett rögtön oly változás állt be a gyermekek modorában, mely egyáltalában nem volt eltűrhető. Anna igen sok türelimmel és elcsalással birt és kezei alatt igen jó irányban haladtak a gyermekek, de mit használt, ha mindannyiszor ismét vissza estek, ez igen elkeserítette Annát, miután azt nem tehette hogy a gyermekeket nagyanyjoktól elzárja, mégis csak közelebb állt azokhoz, az öreg grófnéhoz mint ő, e szerint nem tudott jobbat tenni, mint azt óhajtani, hogy az öreg lady látogatásai minél ritkábban forduljanak elő. Az öreg meglehetősen egyenlő arányban osztá fel idejét lord Hartledon és lord Kirton között, s mindkettőnél megakart befolyását tartani. Fia még mindég özvegy volt, talán az ő felügyelete miatt, mert egy napig sem távozott oldala mellől, ha fia Irlandba volt, azonban, ha a

lord a száraz földre utazott, rögtön össze pakolt anyja és a legelső vonattal anélkül, hogy magát előre bejelentse, sietett vejehez Angliába. Percival mindaddig nyugodtan túrta csapást.

E tekintetben igen csudálta Anna ferje viselkedését. Daczára hogy az öreg gyulotte leginkább a világon, még sem szolt egy szót ellene, s ha néha valami kis czivakodás fordult elő a gyermekek közt, inkább a gyermekek részére állt és soha sem az övére.

— En nem értetek téged Percival! mondá egy napon Anna fájdalommal. — Nem szeretsz többé? Majdnem ugy látszik. — Ferje egyetlen felelete abból áll, hogy őt félreösmérhetetlen szeretettel magához ölelte. Ezek azonban csak csekély változást hoztak, különben boldog házas életökben, mely még talán soha sem volt boldogabb és nyugodtabb mint azon szombat este, a melyen Carr hozzáok érkezett. Carr váratlanul érkezett és Percival sötét kek szemei szívélyesen üdvözlek őt, mi alatt Anna gyermekével térdeim mosolygott és elpirult.

— Nem merem elvenni, — mondá Carr midőn Anna a gyermek elebe tartá. — Ön megölne ha eljejtém. Mi a neve?

— Reginald

— És a következők Thomasnak kereszteljük, te utánaad Carr?

— Percival!

— Senki sem hallotta meg lady Hartledon. Kevés idő múlva elvitte Anna a gyermekeket és az urakat magokra hagyta. Carr minden frissítőt visszautasított, és most karöltve jártak le s fel a gróffal a szabadban.

— Egy újságot hoztam számodra Hartledon. Ismét feltűnt Gorton.

— Nem Gorton?

— Nem, — s a mi több Gorton sohasem is volt Gorton. Neked volt igazad nem nekem. Pedig én tiz fontot... nagy merészség egy

szór
y elé

habban és

söt kész-

kézélők-

in, crepe,

moire di-

t is nagy

ny-

sz. a.

reszkedő és

tudomására

ur háza

t

gyári áron

ri

en.

t mellett

ros.

rábbá Deb-

ellátott

alatt egé-

ben, mint

brégyártó

gyártma-

gy mérv-

az uest: „T. országos bizottság! Azon költsegek, melyeket a t. országos bizottság folyó évi január végén és február elején tartott rendkívüli ülésszakai alkalmával a monarchia déli részeiben s a velők szomszédos elfoglalt deli tartományban forrongó lázadási mozgalmaknak s az államhatalom ellen való tevéres ellenszegülésnek leküzdésére felséges apostoli fejedelmünk közösgyi kormányának rendelkezésére bocsátott, már fölhasználtattak. De bárha derek hagseregünk ismert készütsége, hagyományos vitésége és a működési tér rendkívüli nehézségeivel férfias megküzdése nevezetes eredményeket mutatott fel és a munka nagyobb részét bevégezte, mégis a cél mind-éddig, mint ezt a körülményekkel ismeretesek előre láthattak és eleve jelezték is — tökéletesen elérve nem lön; — a mely, hogy eléresék: szükségesnek látta felséges urunknak boldogítására irányult fejedelmi gondossága, hogy a monarchia belbékéje, külbiztonsága és minden részében törvényes rendezettsége tekintetéből nagyfontosságú feladat biztos megoldására megkívántató eszközök alkotmányos uton előállíttassanak, és e végett a t. orsz. bizottságnak hozzájárulása igénybe vétesék.

Ezért hivatott meg, ezért jelent meg a t. orsz. biz. egy második rendkívüli ülésszakra eme fejedelmi szekvarosba, a melyet midőn ezen újabb működése kezdetén minden egyes tagjában szívesen üdvözölök, a t. orsz. bizottság ismert hazafias munkálkodása által eddig irt történet fonalan a jövőbe tekintve, biztosan állíthatom, hogy a t. bizottság a felséges urunk és fejedelmünk kormánya által eléje terjesztendő szükségletet komolyan megfontolandja és a mit a monarchia belbékéjének, becsületének, biztonságának és hatalmi állásának megőrzése valóban megkívánni fog, mindenkor tekintettel országunk egyéb szükségleteire és képességeire, hazafias készséggel megszavazandja, jól tudván azt, hogy az erőszakos zavargások csak a kellő erők kifejtésével verethetnek le, csak így kerülhetnek ki komolyabb complicatiók, csak így véthetők eleje, akár a mozgalmak megörökítésének, akár időről-időre való vészes megújulásának. Ezt szem előtt tartva a t. orsz. bizottságnak 1882. ápr. 15-re egybehívott második ülésszakát megnyitották kijelentem és a midőn egyszersmind megemlítem, hogy a t. bizottság mind elnökségében, mind jegyzői karában és háznagy hivatalában, mind albizottságaiban egész esetleges működése idejére már kezdetén megalkult és e tekintetben akár pótlásra, akár változtatásra most ok nem kerül fel: annak minden egyes tagját az őt ezen alakulás szerint megillető működési terén való munkásságra elnöki tisztettnél fogva ezennel felkérem. Egyszersmind nem kételkedem, hogy mindnyájuknak érzelmeit fejezem ki, midőn dicső fejedelmünket elteve (Elénk eljenzés.) azt óhajtom, hogy a királyok és népek istene, mostani bölcs gondosságát is, és valamint kormánya-
nak, úgy ezen t. bizottságnak alkotmányos közreműködését áldásban részesítse és teljes sikerre vezesse! (Eljenzés.)

Szlávy közös penzügyminiszter benyújtja a közös kormány előterjesztését további 23.753.000 forint szükséglet tárgyában, azon 8 millió rendkívüli hadiszükségletre, mely az 1882. február 6-án kelt és szentesített határozattal a monarchia déli részében és a megszállott területen kitört mozgalmak leküzdésére megszavaztatott.

Az előterjesztés a negyes albizottsághoz utasítottatott.

A közös hadügyér képviselőjéül Pápay Sándor órnagy jelentetvén be, az ülés véget ért.

gott lakása körül. Azonban beállt a tél és Pike napjai — mint az orvos mondá — sietve közelítették a véghez.

Most ismét Gum asszony ápolta őt, mint hajdan, midőn lázban feküdt s oly lelkiismeretesen gondoskodott róla, hogy bátran elmondhatjuk, miszerint Pike semmiben sem szenvedett hiányt.

— Meddig élhetek én még? — kérde Pike egy reggel az orvost.

— Mondja ki bátran orvos ur, ő az egyetlen, ki értem sir, én mit sem törődöm az étellel.

Pike apolónéjára czelozott, ki épen kiment. Hyllary gondolkozott kissé, aztán válaszolt:

— Két-három napig.
— Oly soká?
— Azt hiszem.
— Ah! — Ha az utolsó nap elérkezik, szeretnék a gróffal beszélni.

— Miért épen az utolsó napon?
Pike görösös vonásai mosolyra huzódtak, egykor igen csinos barátságos vonások lehettek azok. A fekete haj és szakal mellette feküdt s saját világos és vékony haja hátra volt vedves homlokáról simítva.

— Akkor nem lesz ideje engem feljelenteni.

— Kétlem, hogy a gróf önt egészséges korában is feljelentene. Bizonyval nem tenné azt a gróf. Ő a legszelidebb lelkű ember a földön. Mit kíván ön tőle?

— Egy szót akarok neki mondani.
— Jobb lesz, ha nem vár. En magam megyek érte. Minden rendben van már Pike, még a rendőrség is nyugton hagyta most őnt.

— Az igen közönyös reám nézve, azt ön jól tudja, de vannak mások, a kiket kimelni kell.
— Igen, — felelt az orvos.
— Nem szükség önnek részletekbe bo-

Hát már ezzel is korteskedünk?

(—z.) Nagyon restellenők a dolgot, ha Debreczen város tisztelt választóit az aradi vértanuk szomorú sorsának felmelegítésével még ma is oly lelki állapotba lehetne hozni, hogy megfedekezve a helyzet jelen viszonyai és körülményeiről, akkor mikor maga Damjanichnek s ama vértanuknak még élő özvegyei, kik előtt pedig tisztelettel veszi le kalapját az egész nemzet, — a kiengesztelődés útjára léptek, — tehát hogy a debreczeni polgárok még mindig a káros gyűlöletnek veszedelmes suallatát követnek. Nem hiszem tehát hogy az oly cikkek, melynek f. hó 14-én a „Függetlenség” hasábjain megjelentek, a debreczeni polgárok hazafias belátására, mely a kiengesztelődést parancsolja, — hatással lehetne.

Pedig arra volt szánya. Igen is, hatásra volt szánya!

Nincs szerencsém Debreczen I választó kerületének polgárságát ismerni, de nem tartom, nem tarthatom oly kis korunk milyennek őt talán saját hírlapirói hiszik, — már hogy t. i. ilyen izgatással és gyűlölet szítással lehessen náluk elérni azt a célt, melyet mi az észhez való szólás és a dolgok felderítésének igyekezte által remélünk elérhetni.

Mert hiszen van-e emberi szív, — nem is mondom hogy hazafi, nem is mondom hogy magyar szív, — csak azt kérдем lehet-e emberi szív mely el ne szorulna akkor, mikor az embernek ama sötét óra, melyben a hazajókat szerető és imádó nagy alakok fölött a halál madár elvisította magát, — eszébe jut? Nem lehet ember, kinek össze ne szoruljanak ajkai a keservtől, mikor a keresztre feszített látja Krisztust, és akasztófára huzottan látja Magyarországot legdícsőbb gyermekeit?

De hát hallga! Vannak pillanatok melyekben elkell nemulni a fájdalomnak, és mindig nemesebb lelekre mutat az, mely anemán türt fájdalmas kéblének mélyére rejte viseli, mint aki ki viszi a piacra mutogatni; és mindig jobban szereti az hazáját, ki szent ügyének alá tudja rendelni szenvedését és fájdalmát.

És tudjátok-e vajjon, hogy ha ama vértanuk, kiknek drága emlékezetével vissza elve kortes eszköznek akarjátok azt felhasználni, — hát ha azon vértanuk felebrednének ma, nem tagadnának-e meg beneteket? Hogy meríték ti ama nevek szentségét oly kőpönyegnek használni, melyhez senki sem adott nektek tulajdon jogot, — és hogy meríték-e kőpönyeg alatt megtámadni a szabadelvű pártot?

Ime néztek ama tábornokokat, kiket ha Isten meg nem ment, épen úgy végeznék ki mint ama dícsőket kivégeztek Aradon: ott van Asbóth, Klapka, Perczel, Gáspár, ott van a forradalmak hőse Türr, ott van maga a jelvényileg felakasztott Andrássy, — nem mind a szabadelvű pártot tartoznak-e? s mutassatok ti csak egyetlen egy 1848-9-iki tábornokot soraitok közt? A pelda nem mellettünk szól-e hát, és ti még is úgy léptek föl, mintha ama vértanuk egyedüli örökösei ti volnátok! Korteskedtek nagy és dícső nevekkkel, s mint készen tartott bábokat veszitek elő ha azt hiszitek hogy hatást fogtok gyakorolni mutogatósaik által.

csatkozni, erti ön? Hagyja azt akkorra, ha már meghaltam. Nem szeretném, ha azt tudva beszélne velem.

— A mint akarja, — mondá az orvos pár percznyi gondolkodás után, most könnyen megadta magát, mert tudta, hogy haldoklóval van dolga.

Az orvosnak néhány beteget kellett a falu azon részén, mely a kastély háta mögött feküdt, meglátogatni s ez alkalommal akart a kastélyba menni. Nagyon erősen havazott egész nap és az orvos esernyőjét kifeszítve közeledett a házhoz, a kapu belépve, egy fehér alakot látott a parkon keresztül jönni, közelebb érve, felismerte lord Hartledont. Egy sétat tett és most nevetve köszönt Hyllarynak.

— A gróf sohasem volt barátja az esernyőnek, — mondá az orvos.
— Nem nagyon havazott, midőn elindultam, — viszonzá amaz, magáról a havat rázva, — Engem illet a szerencse?

— Igen és nem. Nem igen van reggel barátságos látogatásra időm, azonban egy kis közleni valóm van önnel, gróf ur. Nem tenné ön meg még egy kis utat?

— Miért ne, ha ön úgy kívánna.
— Egyike betegeimnek gyorsan közeledik azon pouthoz, a hol az orvos nem segíthet többé. Egyetlen óhajta az, hogy önt még egyszer láthassa és en azért jöttem, hogy önt ez óhajtat teljesítesse kerjem.

— Azon esetben rögtön megyek, — felelt Percival szívesen jösvívással.
— Ki az?
— Egy eltévedt barány. Nem tudom, nem tesz ez különbséget?

— Nem hiszem, — felelt amaz melegen. — A tévedt barányoknak nagyobb szükségök van a segélyre, mint az igazaknak. Bizonyosan valamelyik vadtolvaj, a kinek lelket igen sok lopott vad nyomja.

Es ti azt mondjátok hogy tisztelitek a választó közönséget melyet ezenképen megnyerhetők hisztek, s ócsároltok bennünket kik a gyűlölethez, az izgatáshoz soha, mindig csak a felvilágosítás eszközeihez folyamodunk.

Vértanuk haláláról beszéltek és egyszer csak oda lyukadtok ki, hogy pártotokat kezditek dicsőíteni és szidni átkozni azokat kik azt merik állítani hogy: ha a függetlenségi párt többségre jutna is, a „korona képes volna es-
küje ellenére is felfüggeszteni az alkotmányt.

Hát ime mikor imádkoztok, há egyuttal ferdítetek. Az imádság révén akarjátok a választók keblere csempészni a valótlaniságot. Mert hát a király soha nem esküdött meg arra az alkotmányra, melyet ti kívántok tőle, ha nem megesküdött arra, melyet megtámadtok, s melyet mindenki vel szemben védelmezni köteles. A király nem nektek tette le az esküt, mert ti azt visszautasítottátok, ti a koronázás ellen tiltakoztatok, ti a 61-iki alkotmányt nem fogadtátok el, tehát az alkotmány sánczain kívül álltok, mily ábrázattal követelhetitek tehát ama alkotmánytól, hogy ellenségeit védelmezze?

Egyebiránt ne fejtetek! sor nem kerül arra, hogy ti a többséget megnyerjétek, mert azok a demonstrációk, melyek a nemzet kedélyét felizgatták, elhangzottanak már, s a nemzet ismét higgadtan kezd gondolkodni.

Látjuk hogy kik a barátai a függetlenségi pártnak, látjuk hogy kik a barátai a szabadelvű pártnak! Minden ellenségünk a függetlenségi pártot fordul bizalmával és minden ellenségünk Tiszta szíddia. Akzakovtól a „Schulinig.”

Ne azzal izgassátok tehát a választókat, hogy hazudunk mikor azt állítjuk, hogy a király nem teljesítene a szelsőbál kívánságát, hanem arról világosítottok fel: hogy miért fordul minden ellenségünk hozzátok? meg arról világosítottok fel: hogy tudnátok a független Magyarországot megvédelmezni?

Ez a fő! De ti erről nem beszéltek, hanem a helyett izgattok

Thaly Kálmán is beszelt mindenről csak erről nem, mert ehhez nem mertek hozzá fogni, pedig ez az a tengely, melyen az ország jövője megfordul.

Felvilágosítani tehát uraim és nem izgatni! Bizonyítani és nem állítani! — Ezek a mi fegyvereink, mert mi a választó polgárok értelmében bízva az értelemből szólnak, ti pedig a szenvedélyek felkorbácsolása által akarjátok d adalra jutni!

Melyik most már a hazafiasabb és nemesebb fegyver?

Vidéki levél.

— Saját levelezőktől. —

Miskolc, ápr. 15.

Végre hát lesz mégis becsületes világitása városunknak. A polgármesternek sikerült erre nézve előnyös szerződést kötni egy „külföldi” czéggel A czég nevével nem szolgálhatok. Mind a három helybeli lap csak „külföldi”-nek nevezte azokat a jó embereket, kik nekünk másfél év multával „több világozságot” fognak adni. Nevökről sem adtak talán

— Pike!
— Pike! Mit akarhat az tölem? Tehát nem gyógyul fel többé?

— Nem ez életben, az igazat megvallva, azt hiszem, hogy vége van. Remelem, szerencsésébb lesz szegény a más világon, mint itt. Nem tűnt önnek soha Pike titokteljes lénye el, gróf ur?

— Bizonyval igen gyakran.
— Gondoltam Pike nem is Pike, hanem valaki más. Ha nem volna oly beteg és nem sokára tul az életen, nem is beszélne most ön-
nel mert atól felne, hogy ön feljelentené. Ő azt kívánta, hogy csak utolsó perczében közöljem ezt ön-
nel, azonban én biztosítottam, hogy nincs oka öntől gróf ur tartani.

— En nem jelenteném őt fel — senkit, bár mily nehéz vétket követett volna is el, — felelt vissza a gróf, majdnem győtrő komolysággal, mert vissza emlékezett előbbi éveire. Az orvos nagy szemekkel nézett rá.

— Ki ő tehát?
— Gum Willy.
— A gróf hirtelen az orvoshoz fordult, azt hitte, hogy talán tréfál.

— Úgy van gróf ur, Pike nem más mint Gum Willy, és ez fejt meg anyja ideges szorongását, szegény asszony! Az egyházi nagyobb bölcseséggel vette a dolgot, ő csak a felfedezéstől tartott. De anyja, mily életet élt és szegény nő! ez az oka vadszomszédjától látszólagos felemének és a macskák vályuinak, attól félt, hogy véletlenül észreveszi valaki a gyanakodó falusiakból, hogy ő az új látlya alatt a vályukban víz-eleséget a feszerbe. Ily módon élt — ha ezt ugyan életnek lehet nevezni — Gum Willy, folyvást alhaját és szakált viselve, ami talán felesleges volt, miután ő mint kis fiu került ide és senki sem ósmerte volna őt úgy sem fel.

— Tehát se nem vadászó sem léprakó eddig?

rögtön kellő felvilágosítást egyelőre, hogy e tekintetben mint a többi journalista — magam is — homályban maradtam. De ez nem is tartozik a dologra Elég az hozzá, lesz világitása föbb utcaáinknak, még pedig — gáz. A gáz azonban villanyfényre lesz átalakítandó (a szerződés értelmében) ha időközben vagy idő multával az általános tapasztalat az utóbbi nagyobb czélszerűségét javasolná. A meglevő petroleum lámpák a város mellék-utczáin fognak elhelyeztetni. A reform tehát intenzív s extenzív is egyuttal.

Mindez nem egészen újdonság ugyan, mint az sem, hogy Borsodmegye egyéb legnépesebb (s tiszta magyar) községe, Emőd teljesen a lángok martalékává lett. Mindkét esemény azonban emlékezetes annyira, hogy följöle beszélni még most is lehet, beszéd tárgya is csakugyan még mindig. Így lön tervezve és megbeszélve az emödi tűzkárosultak javára rendezendő szini előadás E jótékony czelu szini előadás most csütörtökön történt meg. Adatott „A szép asszony kocsisa” —

Blahánéval. Őt kellett meghívni, hogy az eredmény biztos legyen. Birájam-e az előadást? Jótékony czelu előadásokat általában nem szokás bírálni, valamint már Blaha Luiza a t. sem. Sokan elégedetlenül zavartak a színházból. Most azonban ez nem jó számitásba, csak az, hogy sokan távoztunk a színházból, nagyon sokan, mert a színház csordultig megtelt volt s a bruttó jövedelem felül van a 600 frton. S így Miskolc város közönsége egy új összeget csatolhat a károsultak részére begyűlt összegekhez. Emőd lakosai általában vigasztalást találhatnak a megye minden részéről számkra jövő segély tetemes, sőt idestova kielégítő nagyságán.

A jótékonyczelu színhazi előadás után egy nappal előtte hirdettet bankett vette volna kezdetét a „Korona” vendéglőben. Ez azonban épen nem volt méltó koronájára a jótékonyaság ünnepe estélyének. A 100 terítékű asztal 28-ra olvadt le. A megye tisztikarából senki se vett e vacsorán részt, mintha a művészön nem is a megyebeli szerencsétlenek javára játszott volna. Valóban szívesen bővebben referálni s tan fölösleges is. Blaha Luiza majd beszél a debreczenieknek úgy is a miskolcziakról s a legjobb akaratall se mondhat majd sok dicséretet.

Udvarló.

Színház.

Blaha Luiza asszony tegnap este lépett fel először.

E fellépte is mint mindig diadalmas volt. A színház minden zugában szorongásig megtelt úgy hogy még a szinpadon is páholyokat kellett alkalmazni, és ez a lelkesülő s régi kedvenzet szíve melyből szerető közönség olyan falrengető tapsviharral üdvözölte a művészt, a mely ujalog meggyőzötte őt arról, hogy szerettei közé jön baba mikor Debreczenbe jön.

Az óriási lelkesedés nem csak hogy nem lazult, de jelenetenként fokozódott az előadás alatt, úgy hogy nagyrészt a ki-kitörő tetszésnyilatkozatok miatt huzódott el az előadás csaknem 11 óráig.

Blaháné csak olyan kedves bájoló szép, mint most egy éve, furge virgonczsága egy hajszálnyit sem vesztett, s kifejező játéka s utánozhatlan kedves éneke, most is elragadták a közönséget. Blaháné művészetéről csaknem feleslegesnek tartjuk dicsőenket zengenit, mert hiszen alig van már olyan magaslati kitétel, a melylyel nálunk sokkal érdeme-
sebbeek is, el ne halmozhat volna.

Fellepté alatt ünnepe van a debr. színházunk s mi óhajtuk hogy ez az ünnepe minél tovább tartson.

sem oly istentelen ember, ki rablás és lopásból él? kérde a gróf.

— Nem hiszem, hogy csak egy penny árut is lopott volna, miota vissza tért. Ezt csak vad kinéze és látszólagos segélytelensége miatt gyaníthaták róla. Nem lett volna üdvös, ha a segély forrást, a honnan élelmet és pénzt kapja — megtudják.

— De mi okból élt ő így? Hiszen rendbe hozatott a bankaija dolog.

— Azzal igen, azonban, hogy látszik más dolgok miatt történt az. Most nem eszrekdehetem a részletezésbe majd később, egyszer. Itt úgy élt mint Pike, és úgy is fog meghalni — Mióta van önnek erről üdömása?

— A láz óta. Jól emlékezem, azt mon-dotta ön gróf ur, hogy semmibe sem hadjam szükségét szenvedni, ezt soha sem felejtém el. En azon hitben mentem akkor Pikehez, hogy talán beteg, és daczára vadsága és rozshirének, csak oly szükség lehet neki is orvosi segélyre, mint bárkinek. Azonban mily nagy volt meglepetésem, midőn belépve, a vad fekete Pike helyett, egy fiatal gyenge finom alkatu egyént, igen vilagos hajjal és szemekkel talál-
tam a matráczon fekvőde. A vonások igen ösmerősek voltak, végre felismertem Gum Willyt, kit már mindenki halottának tartott. Ő megkért, hogy el ne áruljam, és a rendőrségnek fel ne jelentsem. En ugyan nem tudtam képzelnit, hogy mi oka lehet titkolódzásának, de mind a mellett halgatást ígertem. Ő sokkal szene-
dőbb volt, mintsem hogy sokat beszélhessen, s en a szomszédba mentem, s az eles nyelvű Jones asszony jelenlétében vettem Gum asszonyt arra, hogy apolását, csupán kereszényi szeretetből magára vállalja. Ő bizonyval várt arra, szegény asszony! Terden állva könyörgött később előttem, fiáért.

— Es ön még is őrze e titkot mind eddig?

(Folyt. köv.)

üléséről a
oly híreket
akadályozn
saság tagja
gadattásra
függetlensé
e roszkakar
gedjék nap
maradásuk
debreczeni
becsülni a
Petőfi-társ
tenek büszk
át, mikor
ket is rég
Petőfi-társ
kombináció
ahhoz nem
ahhoz azon
tön belássá
közös szük
pal Simony
vást városi
ki a felolv
sem álmód
Petőfi-társ
írókai há
Teblai Sár
Kálmán, M
Abrányiak,
Endre stb.
kormánypá
kiviláglik
hát pártke
nem fogjon
s mutassa
zeti irodal
telettel ad
munkásság
leten kívü
Jókai
Debre
legne
e neme
lakoss
— E
egy vendé
melyre fő
folytatn
művésznő
magát, ha
egy oper
szerepekr
rendelte
gok” Sz
vendéglát
kocsisa”,
örtökön
— U
forrásból
jelesek
ügek ter
ket egy o
demenyez
vasat D
Széke
Lőre S
Az illető
is lépett
vező bize
nyomjelzé
kintés vé
— I
lővesztet
véssel: v
melylyes
tallért, le
1 frtos tá
— A
sunkban.
madik es
te 9 órak
makalap
tanyára
nem egy
tők kivon
sikertül
dicsérete
lik meg
czára is
terjedésé
den alk
magát.
— ülése zár
reze
egy int
tesítések
hatjuk ol
hatunk, l
felolvasá
—
uri embe
hogy az
a halott
számítá
dus hajta
lekét. A
meghalt,
kötelese
látni a l
üveggel
s ugy on
darab id

UJ SÜTEMÉNY-ELADAS!

Van szerencsém a n. e. közönség b. tudomására juttatni, hogy miután sütő s üzlethelyiségem a főpiaczhoz távol lévén, a n. e. közönség kényelme végett jónak láttam a **Mendelovics Lajos ur** ujjonnan nyitott liszt- és élesztő-raktárában a **kis-uj uteza szegletén**, a városházzal szemben egy sütemény elárulást berendezni, a hol

naponta kétszer süttött

mindennemű friss luxus és közönséges sütemény, valamint különként fehér és barna kenyérrrel is szolgálok.

Igyekszik fogok ezután is, mint eddig jó birnevemet továbbra is fenntartani, s kérem a n. e. közönséget, hogy ezen új elárulási helyet minél számosabban szerencseltetni sziveskedjek.

Teljes tisztelettel

Lamprecht Frigyes,

sütőmester.

Leszállított árak.

**Legujabb divatu
TAVASZI
NŐI MANTILLOKAT, JAKETEKET,
szövet, ternó, satin, creton
ruhákat, mindennemű női- és
leányka-felöltőket
meglepő jutányos árak mellett ajánl
Thalviser Alajos**
czegléd-utca 2. sz., a városháza mellett, Debreczenben.

Leszállított árak.

Nyujsuk a szerencsének jobbunkat!

400,000 márka

főnyereményt ígér kedvező esetben a **legujabb nagy pénzsorsjáték**, mely a magyar kormány által jóváhagyott és biztosított.

Ezen újabb játék-tervezet előnyös berendezése abban áll, hogy rövid par hó lefolyása alatt 7 sorolásban **47,600** nyereménynek kell bizonytortónni, ezek között vannak főnyeremények esetleges **400,000** r. márka, illetőleg

1 nyeren. a m. 250,000	3 nyeren. a m. 6000
1 nyeren. a m. 150,000	54 nyeren. a m. 5000
1 nyeren. a m. 100,000	5 nyeren. a m. 4000
1 nyeren. a m. 60,000	108 nyeren. a m. 3000
1 nyeren. a m. 50,000	204 nyeren. a m. 2000
2 nyeren. a m. 40,000	10 nyeren. a m. 1500
3 nyeren. a m. 30,000	3 nyeren. a m. 1200
4 nyeren. a m. 25,000	530 nyeren. a m. 1000
2 nyeren. a m. 20,000	1073 nyeren. a m. 500
2 nyeren. a m. 15,000	27069 nyeren. a m. 145
1 nyeren. a m. 12,000	összesen 18,436 nyeren. a m.
24 nyeren. a m. 10,000	1300, 200, 150, 124, 100,
3 nyeren. a m. 8000	94, 67, 50, 40, 20.

Ezen nyereményekből az első osztályban 4000 sorsolatik ki 126,000 m. összegben.

A nyereményhuzások természetesen hivatalosan vannak megállapítva.

Ezen nagy, az állam által biztosított pénz-sorsjáték **legközelebbi** húzásához kerül 1 egész eredeti sorsjegyet csak 6 m. vagy 3.50 frt. o. é. 1 fél " " " 3 m. " 1.75 frt. o. é. 1 negyed " " " 1 1/2 m. " 90 kr. o. é.

Mindennemű megbízások, a pénz beküldése, postautóni fizetés vagy az összeg utánvétele mellett a legelőkisebberetben teljesítenek, mindenki az állam czimerevel ellátott **eredeti sorsjegyet** tőlnek saját kezébe kapja.

A megrendelésekhez a szükséges hivatalos tervezetek ingyen mellékeltenek, melyekből egy a nyeremények beosztása, az illető osztályokra, mint szintén az illető betétek is megláthatók és minden húzás után érdekelt feleinknek felhívás nélkül megküldjük a hivatalos húzási lajstromot. Kivánatra a hivatalos tervet előre megküldjük megtekintés vegett bérmentve, és keszek vagyunk nem tetszés esetében a sorsjegyet az összegnek visszahátzése mellett húzás előtt visszavenni.

A kifizetések mindig pontosan s az állam jóállása mellett történnek.

Csoportozatunk mindig a szerencse kedvelője volt és érdekelt feleinknek gyakran a legnagyobb nyereményeket fizettünk ki, többek között 250,000, 225,000, 150,000, 100,000, 80,000, 60,000, 40,000 stb. markasok.

Egy ily, a **legszilidabb alapokra** felkötött vállalatnál előrelátóacélag mindenütt a legelőkisebberetben lehet bizonytortónni, s ez oknál fogva kerünk, hogy valamennyi megbízásoknak megfelelhessünk — a megrendeléseket mindeleibb, mindenestre pedig f. e. május 15-ke előtt hozzánk juttatni.

KAUFMANN és SIMON
bank és váltó-üzlete Hamburgban.

U. I. Ezenne! köszönetünket nyilvánítjuk, az eddig megajándékozott bizalomért, s midőn eme újabb sorsjáték kezdésével a résztvevőre felhívunk, ezennel is igyekszünk fogunk, állandó, pontos és lelkismeretes kiszolgálattal, igen tisztelt érdekelt feleink teljes melegegedését kiérdemelnünk.

A fentebbiek.

ÁRLEJTÉSI HIRDETMEŊY.

A czeglédi közalapítványi kerületi főtisztviségnek folyó évi 635. számú rendelete folytán közhírré tétetik, miszerint a p. ladányi uradalmi XXVI. számú bertelepen leégett bérli lak felépítésére, melyre 3547 frt 2 kr van előirányozva, folyó hó 20-án d. e. 9 órakor a p. ladányi uradalmi kasznársági irodában nyilvános szóbeli árlejtés fog tartatni, melyre a vállalkozni szándékozók 10%-től bantpénzzel ellátva — melyet az árlejtés megkezdése előtt az urad. tiszt kezeihez lefizetni kötelesek — meghívotnak. Egyéb vállalati, vagy építkezési feltételek a p. ladányi urad. kasznársági irodában megtekinthetők.

P. Ladányon 1882. április 11-en.

Lipovniczky Imre.
urad. számtartó.

Értesítés.

Egy korosabb berlini nevelőnő — ki egy Berlinből, mint Magyarországból nevelési sikereinek legjobb bizonyítványával bir jelenleg Debreczenben telepedett le, és nőnevelőket óhajtatani; tantárgyai: a **francia, angol és német nyelvek, vegre világ-történet, mythologia, levefoglalmas, költészet, helyesírás, szipírászat**, stb. A nyelvek kivánatra külön és egyenként is taníthatnak.

A nagyon tisztelt szülők értekezhetnek velem májól fogva naponta d. u. 2-től 7-ig; lakásom Nagy-peterfia utca 813. A tisztelt városi közönség kegyeibe ajánlja magát

Kallay Palné.

Kiadó legelő.

257 hold legelő a debreczeni határ mentén, a „Ludas” csapszék közelében kiadó.

Értekezhetni Szabó Lajos kereskedésében Debreczenben.

Az „István” gőzmalom gépműhelyében mindennemű házi és gazdasági gépek kijavitása, összeállítása, esetleg újaknak jutányos és gyors készítése felvállaltatik.

Debreczen, 1882. nyomtatott a kiadó Kutasi Imre könyvnyomdájában

Tüdőbetegségek, TOROK- és MELLBAJOK, gyomorbántalmak, köhögések és ideggyengeségeket

sikeresen gyógyít a valódi

Hoff János-féle maláta-kivonat,

a Hoff János-féle egészségi sör az erősítő Hoff János-féle egészségi csokoládé, az összpontosított maláta-kivonat és az elnyalkasodást eltávolító mell-maláta czukrocskák.

Hoff Jánosnak,

es. kir. udvari-szállító,

az arany érdemkereszt tulajdonosának, és több magas rend lovagjának.

FELTALÁLÓJA

és egyeduli gyártója a Hoff János-féle maláta-kivonatnak, udvari szállítója a legtöbb európai udvaroknak, Beesben. Gyár: Grabenhof, Bräunerstrasse 2. sz. Iroda és gyári raktár, Graben, Bräunerstrasse 8. sz. **Budapesten, szibárus utca 7. sz.**

Személyes és több évig tartó meggyőződésen alapján a Hoff János-féle maláta-czukrocskák, katharralis betegségeken kívül még a lelegzési szervek gyógyítására is kiválóan alkalmas, és ezek használat után igen kellemes utóíz hagytnak maguk után. (Kérek ez alkalommal részemre 25 üveg maláta-kivonat egészségi sört és 10 doboz maláta-czukrocskát küldeni.)

Dr. BEICSICS, Budapest.

Köszönő írat.

Tekintetes ur!

Gmunden, november 10-én.

Mint hogy a ön maláta-kivonat-egészségi söre és az összpontosított maláta-kivonata, valóban mesés gyorsasággal hatottak nóm ban almáim, felkérem, hogy részemre fordulólag 3 üvege összpontosított maláta-kivonatot, és 3 doboz maláta-czukrocskát küldeni sziveskedjek. A köhögés majdnem egészen elmúlt, és mióta nóm maláta-kivonatot használja, jelentékeny könnyebbéget érez mellem.

Kiváló tisztelettel,

Zdenko Wiedemann lovag.

FŐRAKTAR: Rickl József Zelmos a „Török császárhoz” Debreczenben továbbá: Csanak József s Gerebly Fülöp uraknál, Nyiregyháza Korányi Imre gyógyszerésznél

Férfi öltönyök mertek szerint 16 forinttól 60 forintig.

Van szerencsém tisztelt rendelőimnek, szintugy a nagyérdemű közönségnek tudomására juttatni, hogy a „Bika” vendéglő szomszédságában több éven át előnyösen ösmert

férfi-szabó-üzletemet

az általam megvett Salzmann Lajos-féle divat-üzlethelyiségbe, a városház épületébe tettem át és azt az ideynek megfelelően mindennemű

BEL- és KÜLFÖLDI GYAPJU-SZÖVETEKSEL

és

férfi-divat-czikkével

elláttam, ugymint: kitűnő minőségű színes és fehér ingek, gallér és kéze-lők, harisnyák, zsebkendők, férfi- és gyermek-kalapok, jó minőségű férfi czipők, uti-bőröndök, séta-botok és még több a férfi divatczikkhez tartozók nagy választékban.

Főtörökvesem leend a nagyérdemű közönségnek minden a nálam található szükségleteit a lehető legjutányosabb ártért kiszolgálni.

Midőn erről t. rendelőim és a nagyérdemű közönséget értesítem, azon reménynek adok kifejezést, hogy becses partfogásait uggy, mint eddig részemre továbbra is fentarjadj, melyet kiérdemelnél első kötelességem leend.

Weisz Sándor.

férfi-szabó és divat-üzlete, a városház alatt.

Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek.

Finom szarvasbőr nadrág 30-35 frtig

Van szerencsém a nagyérdemű közönséggel tudttni, hogy évek óta fenálló keztyűs-üzletemet tetemesen megnagyobbítottam, továbbá egy első rendű illatszer- és női pipere gyártól bizományi raktárt eszközöztem s így azon kedvező helyzetben vagyok, hogy az alább nevezett szereket gyári árban számíthatom.

DIÓ-KIVONAT

a legkiválóbb vejké-zitmény, melyyel minden világos színű vagy megőszült haj, tartós szép barna vagy feketére festhető. 1 üveg utasítással 1 frt.

Francia borszesz,

óval és a nélkül, valódiságáért keze-kedve, hasasban tulhalthatan. 1 üveg 30 kr, k-ötő ug 60 kr.

Pompadour-arczkenőcs

biztos szer szeplő és mind n szesz-ziatans g ele. 1 c upor. utasítás 50 kr.

Párisi-hőlgypor,

közkezdvelt arczpor. 1 eredeti doboz 50 kr, 1 csomag 20 kr.

Menthin-fogpásztá,

kellemes és igen kitűnő fogtisztító szer. 1 porcelán szelencze 60 kr.

Legjobb magyar bajuszpedró,

fehér, barna és fekete színű, finom illatu. 1 fen-szelencze 20 kr.

Illatszerek és szappanok jutányos árban kaphatók:

Nagy András keztyűsnél Debreczenben, kistempom-bazár, hol is mindenféle keztyűséghez tartozó czikkék és női különlegességek legjobb minőségben, a legjutányosabb árban kaphatók

Főraktár: PILLICH FERENCZ-nél, Budapest, (Kerepesi-udvar.)

Ugyszinte mindenféle férfi- és gyermek-kalapok a legjutányosabb árban kaphatók, valamint kalaptisztítások is elfogadtnak. — Kaphatók és megrendelhetők a legfinomabb féder sérvkötők, ruggyanta vagy gummi sérvkötők, suszpenzorium, ülőpárnák, szarvasbőr párnák és a legfinomabb szarvasbőr nadrág gyors és jutányos árban.

Vidéki megrendelések a legnagyobb pontosasággal eszközöltetnek.

A tölem vásárolt sérvkötők nem tetszés esetén kicseréltetnek.

Suszpenzorium 50 krtól 1.50 krig.

Kalapok, czipők, esernyők, gallér- és kézelek, nyakkendők nagy választékban.

Hőyas dohányszarvcskó 40 kr.